

Mødet genoptaget Kl. 7³⁰.

Nørgaard: Det skal kun blive faa Bemærkninger, jeg skal gøre i denne Aften-tide.

Jeg skal først bringe den højtærede Undervisningsminister en Tak for hans Svar paa mit Spørgsmaal om Ribe Seminarium. Vi kan altsaa efter Ministerens Svar — forstaar jeg — snart vente et Lovforslag om et Seminarium i Ribe. Jeg tror, mange vil blive glade ved, at et Statsseminarium for Kvinder, om vi skal have et saadant, kommer til at ligge i denne gamle Stiftsby, som vi alle ønsker det bedste for, og som er saa vel egnet til at være Skoleby.

Dernæst kan jeg bringe den højtærede Minister en Tak for hans Omtale af den Tildragelse, der fandt Sted forud for den afsluttende Eksamen i Pædagogik paa Skaarup Seminarium i Sommer. Ministerens Udtalelser her er helt uforbeholdne og bekræftede i det væsentlige den Fremstilling, jeg gav, da jeg første Gang havde Ordet. Jeg skal ikke tale længe om denne Sag, skønt jeg nok her og der har et lidt andet Syn paa Sagen end den højtærede Minister. Jeg maa maaske dog her gøre en lille Bemærkning. Det forekommer mig at være usømmeligt, at en Lærer har Timer med sine Elever, efter at de mundtlige Eksamensspørgsmaal er kommet. Naar de er kommet, er Læreren ikke først og fremmest Lærer, men saa er Eksamens-tilstanden indtraadt, og saa er Læreren blevet Eksaminator, og saa maa der ingen Forbindelse være mellem Lærer og Elev. Ministeren omtalte, at der var kommet flere nye Elever til Skaarup, end jeg næv- nede, og det er sikkert rigtigt. Jeg havde min Oplysning fra „Dansk Seminarieblad“, som igen har sine Oplysninger fra de forskellige Seminarier, og i „Dansk Seminarie- blad“ staar der, at der til Optagelsesprøven paa Skaarup Seminarium meldte sig 11, hvoraf 4 Kvinder, og nu mente jeg rigtig- nok ikke noget som helst ondt — hvad

den højtærede Minister var nær ved at tro — med at nævne, at der var 4 Kvin- der blandt dem, der meldte sig til Op- tagelsesprøven. Der er, kan jeg forstaa, kommet flere Elever til siden, men der er en Ting, som den højtærede Minister ikke afkræftede og for Resten ikke omtalte, nemlig at der ogsaa er rejst en Del fra Skaarup Seminarium.

Ministeren endte med at sige, at han endnu fandt Udnævnelsen af den nye For- stander paa Skaarup Seminarium forsvar- lig. Deri er jeg ikke enig med den højt- ærede Minister, og jeg tror, at de Ord, hvormed jeg karakteriserede denne Udnæv- nelse, da jeg talte om den i 1915, ikke er for stærke. Men jeg erkender altsaa, at den højtærede Minister har givet en klar og uforbeholden Redegørelse for Tildra- gelsen, og det forekommer mig, at en Del radikale Blade, maaske alle, skulde tage en lille Smule Lære af det, her er sket, saa de i Fremtiden viser en Smule mere Forsigtighed, naar de omtaler den Slags Ting. En Del, maaske alle, radikale Blade har kaldt denne Tildragelse for et falsk Rygte, og navnlig har „Fyens Venstreblad“ været lovlig langt ude, synes det mig. Efter at have givet en meget farvet Frem- stilling af, hvad der er sket, slutter nævnte Blad saaledes — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier: „Denne Redegørelse, der bygger paa de faktiske Forhold, kunde maaske belære Hr. Nørgaard om, at han bør søge at sætte sig ind i en Sag, før han gør sig til Talsmand for løse, uveder- hæftige Rygter“. Saaledes skriver Bladet. Det forekommer mig, at denne usandfær- dige Bedømmelse er blevet i høj Grad til- bagevist ved den Fremstilling, som den højtærede Minister i Gaar gav her i Tinget. Jeg skal ogsaa nævne, at Bladet „Poli- tiken“, der dog er bekendt for sin Sand- færdighed, skriver i sit Rigsdagsreferat, at Hr. Nørgaard fremsatte nogle sær- deles svagt funderede Bemærkninger om Skaarup Seminarium, og paa en Del af hans Tale gav Undervisningsministeren omgaaende et foreløbigt og ret afgørende Svar. Se, den Slags Bemærkninger staar daarligt til den uforbeholdne Fremstilling, den højtærede Minister gav, og som be- kræftede mine Udtalelser om, at der har